

[Ole Espersen.]

nemrationaliseret, ikke af embedsmændene selv, ikke af radiorådet, for man må altid nære en vis skepsis over for ansattes egne rationaliseringsforanstaltninger, der skal nye øjne til, folk, der kommer udefra, og det har der været: et meget dygtigt firma har igennem årene gennemført dybtgående rationaliseringer, og derfor er det ikke korrekt at tale om en overbureaukratisering.

Konkurrence stimulerer, siger hr. Lembourn. Ja men stimulerer til hvad? Jo, i England kunne vi se, at BBC blev meget bedre, da man fik reklame-tv. Det er rigtigt, for så vidt angår det første halve års tid — det erkender de fleste — men jeg tror, alle erkender, at efter denne periode begyndte man at konkurrere på én ting, nemlig på lytter- og seertal, og det kan være meget godt, for det giver selvfølgelig mange populære udsendelser, men det varetager ikke minoriteters interesser, og det er og bør Danmarks radio være forpligtet til.

Danmarks radio kan ikke leve op til alsidigheden, blev det sagt, og derfor må vi have en ny institution. Men den skal jo også være alsidig. Hvordan kan den nye så leve op til alsidigheden? Problemet må være det samme for begge.

Vi skal ikke være smagsdommere, folk har deres egen smag — ministeren har sagt det, og det er selvfølgelig rigtigt — vi skal netop sørge for, at det, der ikke er flertallets smag, også får mulighed for at komme til orde.

Der er ikke tid til at kommentere de anfægtelser, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) gjorde vedrørende mine tal, det er de seneste tal, handelshøjskolen har, og derfor er de naturligvis rigtige, må jeg gå ud fra.

Jeg skal kun slutte af med et par kommentarer til hr. Glistrup. Hr. Glistrups ord var præget af det, som vi er så vant til i radiorådet fra fremskridtspartiets repræsentanter: en lang række grove injurier. Det er der ikke noget at gøre ved, vi har efterhånden vænnet os til det, men der bør nok gøres et par kommentarer alligevel.

Danmarks radio har et meningsmonopol. Vi har et demokratisk styre, vi har repræsentanter for fremskridtspartiet, og vil man påstå, at radiorådets direktiver ikke følges, må vi have bevis for disse påstande.

Hr. Glistrup kaldte mig repræsentant for

en befolkningsfjern ideologi og sagde, at jeg var af en eller anden degenereret natur. Det er muligt, hr. Glistrup tænker på, at jeg lider af økuller eller af indavl — øindavl — men hvis jeg lider af en sådan øindavl eller af økuller, har jeg formentlig en lidelsesfælle hos hr. Glistrup.

Nathalie Lind (V):

Denne debat, der startede så tamt, har jo ligesom på det sidste fået en mere interessant drejning. Jeg synes, noget af det er meget interessant, meget betydningsfuldt, nemlig f. eks. hvad hr. Lembourn sagde. Derimod kan jeg ikke tillægge de udtalelser, der kom fra hr. Glistrup, helt samme vægt. Jeg synes, man skulle konkludere dette i at sige: gid det var så vel, at der var 5 partier med det mandattal, man taler så meget om, som var enige om, at nu skulle vi have brudt Danmarks radios monopol. Men er de partier det? Jeg har ganske klart trukket frem, at det, der for os er afgørende, er ikke at skaffe befolkningen mulighed for mere underholdning. Det kan man såmænd allerede få, for, som jeg sagde, 90 pct. af befolkningen kan tage andre landes fjernsyn, så man kan variere sammensætningen af sin aften, efter hvilket program man vil se. Det, der for os er det demokratisk afgørende, er, at vi når frem til, at vi på nyhedsformidlingens, på den politiske kommenterings, på samfundsdebattens område får skabt en virkelig konkurrence. Der mener jeg at have påvist før, at det ikke kan ske, hvis det skal være ved reklameindtægter, i hvert fald ikke uden så uheldige sidevirkninger, at vi ikke kan acceptere det. Men om disse konsekvenser har jeg ikke hørt et eneste ord, jeg har ikke hørt et eneste ord fra fru Inger Stilling Pedersen, som jeg har stillet et direkte spørgsmål, jeg har ikke hørt et ord fra fremskridtspartiets side. Vores forudsætninger må være, at det er for nyhedsformidlingen, samfundsdebatten, disse demokratisk vigtige ting, vi skal have monopol brudt. Det er ikke tegneserier, vi skal have flere af. Det kan de lave lige så meget, de vil, men vi skal have en vekselvirkning netop på de områder, jeg omtaler her.

Hvis man så skulle finansiere det ved reklame, ville det altså betyde, som jeg nævnte, at så at sige al støtte til dagspressen bortfalder. Dagspressen ville komme i en